



Departementet

J.nr. MST-103-00001

Den

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 4 ad L 118 og L 119 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 4

Svar

Indledningsvist bemærkes for god ordens skyld, at implementeringen af miljøansvarsdirektivet først og fremmest vedrører en offentligretlig pligt til for egen regning at udføre handlinger til forebyggelse og/eller afhjælpning af miljøskader. Der er ikke tale om privatretlige erstatningsansvarsregler.

Det følger af de foreslåede regler i miljøbeskyttelseslovens § 73 b og de tilsvarende regler i husdyrgodkendelseslovens § 54 b, at den ansvarlige for en miljøskade er den ansvarlige for driften, i eksemplet således landmanden, uanset hvordan miljøskaden er sket.

Dette udgangspunkt modificeres dog af den foreslåede regel i miljøbeskyttelseslovens § 73 d, stk. 1, nr. 1 og den tilsvarende regel i husdyrgodkendelseslovens § 54 d, stk. 1, nr. 1, således at landmandens pligt til forebyggelse og afhjælpning ikke gælder, hvis denne kan godtgøre, at skaden er forvoldt af tredjemand (hærværk) og er indtrådt til trods for, at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet.

Hvis en udstrømning af gylle er stor nok til at udløse en miljøskade, er landmanden således ansvarlig, uanset om udstrømningen skyldes en fabriktionsfejl ved gyllebeholderen eller en betjeningsfejl.

I hærværkssituationen er landmanden alene ansvarsfri, hvis han kan godtgøre, at der var tale om hærværk og at der var truffet passende sikkerhedsforanstaltninger.

Spørgsmålet om, hvorvidt landmanden kan kræve erstatning af den, der har fabrikeret gyllebeholderen, henholdsvis forøvet hærværket, er ikke reguleret af lovforslagene, men beror på almindelige erstatningsregler.